

Mgr. Anna Fulíková, Mirko Hanák (1921–1971) v kontextu dobové ilustrace

Posudek vedoucí práce

Původním záměrem Anny Fulíkové bylo zpracovat monograficky dílo ilustrátora Mirko Hanáka, které ji zaujalo a k němuž měla také přístup. V průběhu práce se ale ukázalo stále jasněji, že bez pochopení širšího kontextu doby a oboru, ve kterých vznikaly Hanákovy ilustrace, není vůbec možné k tématu přistoupit. Práce se tak rozrostla o řadu kapitol, ve kterých se autorka pokouší definovat specifika knižní praxe v době od nástupu nové ideologické doktríny v roce 1948 až do počátku sedmdesátých let, a odraz kulturně politických tlaků v daném oboru. Zaměřila se přitom především na ilustraci dětské knihy, na proměňující se ediční strategie, na strukturu žánrů a hlavní osobnosti ilustrátorů. V rámci prioritně monografické diplomové práce nebylo možno důkladně rozpracovat všechna témata týkající se obecnější problematiky, na druhou stranu ale bylo nutno věnovat se jim. Anna Fulíková k tomuto úkolu přistoupila možná až příliš zešíroka, ale zodpovědně. Oceňuji její snahu uchopit téma co nejsyntetičtěji a naznačit řadu dílčích otázek, které by jistě bylo možno v budoucnu dále rozpracovat. Soustředila v práci velké množství informací, získaných především z dobové literatury, a domnívám se, že s ohledem na generační odstup vůči době, o které píše, se jí většinou dařilo pronikat za první vrstvu čtení, pochopit skutečný smysl publikovaných textů a uchopit téma v zásadě pravdivě.

V druhé a nakonec kratší části se Fulíková věnuje monograficky Mirko Hanákovi. Vedle obvyklých biografických partií se snaží o analýzu jeho způsobu práce a především užití techniky akvarelu, a hledá jejich vztah k tradiční čínské tušové malbě. V této souvislosti mapuje vývoj a podobu kulturních vztahů mezi Čínskou lidovou republikou a ČSR, které zaznamenaly v padesátých letech nebývalý rozvoj a které měly svůj odraz i v díle českých výtvarných umělců. Věnuje pozornost ale i úvaze o vztahu Hanáka k odkazu ilustrace 19. století, a asi nejdůležitější je detailní analýza několika verzí ilustrací k Rybaříkům na Modré zátoce, v níž autorka sleduje vývoj Hanákovy tvorby od realismu ke znaku.

Tato diplomová práce se podobně jako nedávno obhájená diplomová práce Martiny Vaverové věnovaná časopisu Dikobraz v období 1945–1968 pokouší v zásadě úspěšně znovu otevřít málo frekventovanou kapitolu české poválečné vizuální kultury. Dobu nedeinterpretuje a je tak poctivým příspěvkem k jejímu dnešnímu porozumění.

Diplomovou práci Anny Fulíkové jednoznačně doporučuji k obhajobě, navrhuji hodnotit ji výborně.